

Behandling i Folketinget, og det er altsaa lykkedes nu at faa indført denne Forskel paa 4 000 Kr. Derimod er jeg ikke saa glad for Bestemmelsen, som den nu lyder, at Vurderingsgrænsen for jordløse Huse er 16 000 Kr. og for Huse med Jordtilliggende 20 000 Kr. Jeg mener, man er kommet noget for højt op med Grænserne, og at det var bedre at holde de Grænser som af os foreslaaet, nemlig henholdsvis 12 000 og 16 000 Kr. Naar mit Parti i Landstinget imidlertid har stemt for dette Lovforslag, skal jeg selvfølgelig ikke anbefale mine Meningsfæller at stemme imod det, men stille dem ganske frit i denne Sag, idet jeg bemærker, at jeg for min Part ikke kan stemme for dette Lovforslag, da jeg mener, at Taksationsgrænserne er satte for højt, og at man paafører andre bestaaende Kreditforeninger en for stor Konkurrence derved. Sagen er nemlig den, at det ikke forholder sig fuldt ud saaledes, som det ærede Medlem, der talte for Socialdemokratiet, Hr. Jacob Christensen, vilde gøre gældende, nemlig at der ved det, der her sker, ikke er Tale om nogen Udvidelse af Rammerne, men kun om en Udligning af den Prisstigning, der har fundet Sted. Dette er ikke rigtigt. Man maa nemlig huske paa, at naar man vedtager en saadan Lov, er den, som der staar i Loven, gældende indtil 1925, og inden 1925 vil vi kunne være inde i ganske andre Perioder, i Perioder, hvor disse Ejendomme rasler ned i Pris, og vi vil derved kunne paalægge disse Kreditforeninger en ganske overordentlig Risiko, som jeg for min Part i hvert Fald ikke vil være med til.

Jeg skal, som sagt, ikke anbefale mine Partifæller at stemme imod Lovforslaget, idet mine Partifæller i Landstinget er gaaet med til det, men skal kun sige, at jeg for mit eget Vedkommende vil stemme imod det.

Rode: Ud fra de samme Betragtninger, som er gjorte gældende af de to første ærede Talere, skal ogsaa jeg opfordre mine Partifæller til at bidrage til, at dette Lovforslag kan nyde hurtigst mulig Fremme, uagtet jeg er enig med det ærede Medlem, Hr. Jacob Christensen, i, at der ikke ydes Husmandskreditforeningerne fuld Retfærdighed ved Lovforslaget, men at man burde have fulgt det Lovforslag, som jeg i sin Tid fremsatte, hvorved alle Ejendomme til en Værdi af indtil 20 000 Kr. kunde optages i de nævnte Kreditforeninger.

Otto Larsen: Mine Udtalelser vil gaa i samme Retning som min ærede Partifælle Hr. Ulrichs. Jeg skal gøre opmærksom paa, at den gældende Lov om Husmandskreditforeninger er af 10. Juli 1915, og at det nu er 5te Gang i alt, Husmandskreditforeningerne har søgt om Forhøjelse af Taksationsgrænsen, og ikke mindre end 3die Gang siden 1914. Man maa derfor naturligt spørge, om der virkelig er saa stor Trang til at udvide denne Taksationsgrænse, som Hr. Rode udtalte før, og om det er ikke at øve fuld Retfærdighed overfor Husmændene, naar man ikke vil gaa til denne høje Grænse. Jeg skal minde om, at i Oktober 1919 har Indenrigsministeriet — den Gang var det nævnte ærede Medlem Indenrigsminister — netop afæsket Kreditforeningernes Fællesudvalg Erklæring om, hvorledes de stillede sig til en saadan Udvidelse og til denne Sag i det hele taget. Kreditforeningernes Fællesudvalg maa man dog antage besidder Sagkundskab. Fællesudvalget afholdt et Møde, paa hvilket samtlige Kreditforeninger var repræsenterede, og paa dette Møde blev det vedtaget med 9 Stemmer mod 2 — disse 2 Stemmer repræsenterede naturligvis Husmandskreditforeningerne — at anmode Ministeriet om Fremsættelse af et Lovforslag, hvorved Vurderingsgrænserne forhøjes til 12 000 Kr. for Huse med mindre Jordareal end 1 ha og til 16 000 Kr. for Huse med større Jordtilliggende, som dog ikke gerne maatte være større end 1 Td. Hartkorn. Udvalget betonedes overfor Ministeriet, at det ikke kunde anbefale Vurderingsgrænserne forhøjet til 20 000 Kr. for alle Ejendomme, saaledes som Husmandskreditforeningerne havde ønsket, og som vi nu altsaa hører, at den tidligere Minister ogsaa havde ønsket, idet Udvalget gik ud fra, at en saadan Forhøjelse vilde udvide Husmandskreditforeningernes Rammer i en Grad, som utvivlsomt laa udenfor den paagældende Lovgivnings Hensigt. Og det er vist ganske rigtigt; det understreges yderligere ved Finansministeriets Skrivelse til Indenrigsministeriet af 5. Januar i Aar, hvori det bl. a. siges — det er Statsgældsdirektøren, der siger det — „at selv om det vistnok maa erkendes, at Husmandskreditforeningerne ved det ansøgte Approbation kommer noget udenfor deres oprindelige Plan og Hensigt, vil Ministeriet dog under Hensyn til samtlige foreliggende Omstændigheder ikke modsætte sig, at de foreliggende Andragender i deres Helhed imødekommes.“ Der er altsaa ogsaa store